

ภาษาไทย

หนังสือ

พรรณราย ทรัพย์ประภา, ดร. "Empathy Scale." ใน เอกสารคำสอนวิชาเทคนิคการ

สัมภาษณ์. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

๒๕๒๓.

วชิร ทรัพย์มี. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาในโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร :

ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๒.

ภาษาอังกฤษ

Books

Bandura, Albert. Principle of Behavior Modification. New York : Holt, Rinehart & Winston, Inc., 1969.

Brammer, Lawrence M., and Shostrom, Everett L. Therapeutic Psychology : Fundamentals of Counseling and Psychotherapy. 3 rd ed. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall Inc., 1977.

Carkhuff, Robert R. Helping and Human Relations : A Primer for Lay and Professional Helpers. 2 vols. New York : Holt, Rinehart & Winston, 1969.

Carkhuff, Robert R., and Berenson, Bernard G. Beyond Counseling and Therapy. New York : Holt, Rinehart & Winston, Inc., 1967.

Craighead, W. Edward ; Kozdin, Alan E. ; and Mahoney, Michael J. Behavior Modification. Boston : Houghton Mufflin Company, 1976.

Gagne, Nathaniel L. "The Learning Basis of Teaching Methods." In The Psychology of Teaching Methods. Chicago : The National Society of the Study of Education, 1976.

- Guilford, Joy Paul. Psychometric Methods. 2d ed. New York : Mc Graw-Hill, 1954.
- Ivey, Allen E., and Authier, Jerry. Microcounseling: Innovations in Interviewing, Counseling, Psychotherapy, and Psychoeducation. 2d ed. Illinois : Charles C. Thomas Publisher, 1978.
- Kirk, Roger E. Experimental Design : Procedures for the Behavior Sciences. California : Brooks/Cole Publishing Company, 1968.
- Patterson, C.H. Relationship Counseling and Psychotherapy. New York : Harper & Row Publishers, 1974.
- Rogers, Carl R. Client-Centered Therapy. Boston : Houghton Muffin, 1951.
- Truax, Charles B., and Carkhuff, Robert R. Toward Effective Counseling and Psychotherapy. Chicago : Aldine, 1967.

Articles

- Dalton, Raymond F., and Sundblad, Lloyd M. "Using Principles of Social Learning in Training for Communication of Empathy." Journal of Counseling Psychology 23 (1976) : 454 - 457.
- Dalton, Raymond F.; Sundblad, Lloyd M.; and Hylbert, Kenneth W. "An Application of Principles of Social Learning to Training in Communication of Empathy." Journal of Counseling Psychology 20 (1973) ; 378 - 383.
- Go mally, James, and Hill, Clara E. "Guidelines for Research on Carkhuff's Training Model." Journal of Counseling Psychology 21 (1974) ; 539 - 547.

- Green, A.H., and Marlatt, G.A. "Effects of Instruction and Modeling upon Affective and Descriptive Verbalization. Journal of Abnormal Psychology 80 (1972) ; 189 - 196
- Greif, Esther Blank, and Hogan, Robert. "The Theory and Measurement of Empathy." Journal of Counseling Psychology 20 (1973) ; 280 - 284.
- Marlatt, G. Alan, "Task Structure and the Experimental Modification of Verbal Behavior." Psychological Bulletin 78 (1972) ; 335 - 350.
- Mickelson, Douglas J., and Stevic, Richard R. "Differential Effects of Facilitative and Nonfacilitative Behavioral Counselors." Journal of Counseling Psychology 18 (1971) ; 314 - 319.
- Myrick, Robert D. "Effect of a Model on Verbal Behavior in Counseling." Journal of Counseling Psychology 16 (1976) ; 185 - 189.
- Payne, Paul A.; Weiss, Stephen D.; and Kapp, Richard A. "Didactic, Experiential and Modeling Factors in the Learning of Empathy." Journal of Counseling Psychology 19 (1972) ; 425 - 429.
- Perry, Martha A. "Modeling and Instructions in Training for Counselor Empathy." Journal of Counseling Psychology 22 (1975) ; 173 - 179.
- Rappaport, Julian, and Chinsky, Jack M. "Accurate Empathy : Confusion of a Construct." Psychological Bulletin 77 (1972) ; 400 - 404.
- Stone, Gerald L., and Vance, Adrian. "Instructions, Modeling, and Rehearsal : Implication for Training." Journal of Counseling Psychology 23 (1976) ; 272-279.
- Tinsley, Howard E.A., and Weiss, David J. "Interrater Reliability and Agreement of Subjective Judgements." Journal of Counseling Psychology 22 (1975) ; 358-376.

Truax, Charles B. "The Meaning and Reliability of Accurate Empathy Ratings : A Rejoinder." Psychological Bulletin 77 (1972) ; 397-399.

Truax, Charles B., and Carkhuff, Robert R. "The Old and the New : Theory and Research in Counseling and Psychotherapy." Personnel and Guidance Journal 42 (1964) ; 860-866.

Uhlemann, Max R. ; Lea, Gary W.; and Stone, Gerald L. "Effect of Instructions and Modeling on Trainees Low in Interpersonal Communication Skills." Journal of Counseling Psychology 23 (1976) ; 509-513.

Other Materials

Cawley, Roger Conant. "The Effects of Variations in Client Topic Area, Affective Presentation, and Sex on Counselor Trainee Demonstration of Accurate Empathy." Dissertation Abstracts International , 37 (April, 1979) ; 6268-A.

Paylor, Clarence Edward. "Counselor's Level of Empathic Understanding as a Function of Counselor Sex and Client Sex." Dissertation Abstracts International 37 (July, 1973) ; 143-A.

ภาคผนวก ก
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑. ค่าเฉลี่ย (Mean)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

๒. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum x^2}{N} - \left(\frac{\sum x}{N}\right)^2}$$

๓. การวิเคราะห์ความแปรปรวนหลายตัวแปรด้วยวิธีวัดซ้ำ ๑ ตัวแปร (Multifactor Analysis of Variance - Repeated measures on one factor)

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการคำนวณ คือ

$$(1) = \sum_1^q \sum_1^N ABCS$$

$$(2) = \sum_1^q \sum_1^N (ABCS)^2$$

$$(3) = \frac{\left(\sum_1^q \sum_1^N ABCS\right)^2}{qN}$$

$$(4) = \sum_1^N \frac{\left(\sum_1^q ACS\right)^2}{q}$$

$$(5) = \sum_1^p \frac{\left(\sum_1^q A\right)^2}{nqr}$$

$$(6) = \sum_1^r \frac{\left(\sum_1^p C\right)^2}{nq}$$

$$(7) = \sum_1^p \sum_1^r \frac{(AC)^2}{nq}$$

$$(8) = \sum_1^q \frac{\left(\sum_1^p B \right)^2}{npr}$$

$$(9) = \sum_1^p \sum_1^r \left(\frac{AB}{nr} \right)^2$$

$$(10) = \sum_1^q \sum_1^r \left(\frac{BC}{np} \right)^2$$

$$(11) = \sum_1^p \sum_1^q \sum_1^r \frac{(ABC)^2}{n}$$

- ABCS = ผลบวกของผลการประเมินระดับความเข้าใจทุกค่าของกลุ่มผู้รับการฝึก
จำแนกตามการสอนไม่สอน ประเภทของตัวแบบและช่วงของการฝึก
- A = การสอน - ไม่สอน
- B = ช่วงของการฝึก
- C = ประเภทของตัวแบบ
- n = จำนวนผู้เข้ารับการฝึกในแต่ละกลุ่มจำแนกตามการสอน-ไม่สอนและ
ประเภทของตัวแบบ
- p = ระดับของการสอน - ไม่สอน
- q = ระดับของช่วงของการฝึก
- r = ระดับของตัวแบบ
- N = จำนวนผู้เข้ารับการฝึกทั้งหมด

ตารางที่ ๗ การวิเคราะห์ความแปรปรวนหลายตัวแปรด้วยวิธีวัดซ้ำ ๑ ตัวแปร
(Multefactor Analysis of Variance - Repeated
measures on one factor)

Source of Variation	SS	df
1. <u>Between subjects</u>	(4)-(3)	npr - 1
2. A (การสอน-ไม่สอน)	(5)-(3)	p - 1
3. C (ประเภทของตัวแบบ)	(6)-(3)	r -1
4. AC	(7)-(5)-(6)+(3)	(p-1)(r-1)
5. Subj. W. groups error(between)	(4)-(7)	pr(n-1)
6. <u>Within subjects</u>	(2)-(4)	npr(q-1)
7. B (ช่วงของการฝึก)	(8)-(3)	q-1
8. AB	(9)-(5)-(8)+(3)	(p-1)(q-1)
9. BC	(10)-(8)-(6)+(3)	(q-1)(r-1)
10. ABC	(11)-(9)-(7)-(10)+(5)+ (8)+(6)-(3)	(p-1)(q-1)(r-1)
11. B x subj W. groups error (within)	(2)-(11)-(4)+(7)	pr(n-1)(q-1)
12. Total	(2) - (3)	npqr - 1

$$MS = \frac{SS}{df}$$

$$F = \frac{MS_{treat}}{MS_{error}}$$

๔. การทดสอบผลการทดลองหลักอย่างง่าย (Tests of Simple main effects)

ของปฏิสัมพันธ์ระหว่างช่วงของการฝึกและประเภทของตัวแบบ

สถิติหลักข้มที่ใช้ในการคำนวณคือ

$$(1) = \sum_1^q \frac{(BC_{j1})^2}{np}$$

$$(2) = \frac{\left(\sum_1^q C_{j1}\right)^2}{npq}$$

$$(3) = \sum_1^q \frac{(BC_{j2})^2}{np}$$

$$(4) = \frac{\left(\sum_1^q C_{j2}\right)^2}{npq}$$

$$(5) = \sum_1^q \frac{(BC_{j3})^2}{np}$$

$$(6) = \frac{\left(\sum_1^q C_{j3}\right)^2}{npq}$$

$$(7) = \sum_1^r \frac{(BC_{1k})^2}{np}$$

$$(8) = \frac{\left(\sum_1^r B_{1k}\right)^2}{npr}$$

$$(9) = \sum_1^r \frac{(BC_{2k})^2}{np}$$

$$(10) = \frac{\left(\sum_1^r B_{2k}\right)^2}{npr}$$

$$(11) = \sum_{k=1}^r \frac{(BC_{3k})^2}{np}$$

$$(12) = \frac{\left(\sum_{k=1}^r B_{3k}\right)^2}{npr}$$

$$(13) = MS_{B \times \text{subj. W. groups}}$$

$$(14) = \frac{MS_{\text{subj. W. groups}} + MS_{B \times \text{subj. W. groups}}(q-1)}{q}$$

B = ช่วงของการฝึก

C = ประเภทของตัวแบบ

n = จำนวนผู้เข้ารับการฝึกในแต่ละเซลล์

p = ระดับของการสอน-ไม่สอน

q = ระดับของช่วงการฝึก

r = ระดับของตัวแบบ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔ การทดสอบผลการทดลองหลักอย่างง่าย (Tests of Simple Main Effects) ของปฏิสัมพันธ์ระหว่างช่วงของการฝึกและประเภทของตัวแบบ

Source	SS	df
1. <u>Between subjects</u>		
2. Between B at C ₁	(1) - (2)	q-1
3. Between B at C ₂	(3) - (4)	q-1
4. Between B at C ₃	(5) - (6)	q-1
5. Error term	(13)	$\frac{q}{r}(n-1)$
6. <u>Within subjects</u>		
7. Between C at b ₁	(7) - (8)	r-1
8. Between C at b ₂	(9) - (10)	r-1
9. Between C at b ₃	(11) - (12)	r-1
10. Error term	(14)	q(n-1)(r-1)

$$MS = \frac{SS}{df}$$

$$F = \frac{MS_{treat}}{MS_{error}}$$

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๕. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยด้วยวิธีการของตุ๊กกี (Tukey)

$$HSD = q_{\alpha, v} \sqrt{\frac{MS_{\text{error}}}{n}}$$

$MS_{\text{error}} = MS_{\text{within groups}}$
 $n =$ จำนวนผู้เข้ารับการฝึกในแต่ละกลุ่ม
 $v = N - k$
 $N =$ จำนวนผู้เข้ารับการฝึกทั้งหมด
 $k =$ จำนวนระดับของ treatment

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕ แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของการสนองตอบด้วยความเห็นใจของผู้เข้ารับการฝึกที่ได้รับการสอน และผู้เข้ารับการฝึกที่ไม่ได้รับการสอน

การสอน-ไม่สอน	ค่าเฉลี่ย	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย	
		$\bar{X}_{a1}$	$\bar{X}_{a2}$
การสอน ($\bar{X}_{a1}$)	31.08	-	10.12*
($\bar{X}_{a2}$)	20.96		

* $p < .01$

$$MS_{\text{error}} = \frac{MS_{\text{subj w. groups}}}{n \cdot q \cdot r}$$

$$HSD = q_{.01; 70} \sqrt{\frac{0.8141}{36}}$$

$$= 3.76 (0.1504)$$

$$= 0.5654$$

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๐ แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของการสนองตอบด้วยความเห็นใจของผู้เข้ารับการฝึกที่ได้ฟังตัวแบบของการสนองตอบด้วยความเห็นใจในระดับสูง ผู้เข้ารับการฝึกที่ได้ฟังตัวแบบของการสนองตอบด้วยความเห็นใจในระดับต่ำ และผู้เข้ารับการฝึกที่ไม่ได้ฟังตัวแบบ

ประเภทของตัวแบบ	ค่าเฉลี่ย	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย		
		$\bar{X}_{c1}$	$\bar{X}_{c2}$	$\bar{X}_{c3}$
ตัวแบบของการสนองตอบด้วยความเห็นใจในระดับสูง ($\bar{X}_{c1}$)	32.31	-	9.13*	9.59*
ตัวแบบของการสนองตอบด้วยความเห็นใจในระดับต่ำ ($\bar{X}_{c2}$)	23.18		-	0.46
ไม่มีตัวแบบ ($\bar{X}_{c3}$)	22.72			

* $p < .01$

$$MS_{\text{error}} = \frac{MS_{\text{subj w. group}}}{n p q}$$

$$HSD = q_{.01, 69} \sqrt{\frac{0.5459}{24}}$$

$$= 4.28 (0.1508)$$

$$= 0.6454$$

ตารางที่ ๑๑ แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของการสนองตอบด้วยความเห็นใจของผู้รับการฝึกที่ได้ฟังตัวแบบของการสนองตอบด้วยความเห็นใจในระดับสูงในแต่ละช่วงของการฝึก

ช่วงของการฝึก	ค่าเฉลี่ย	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย		
		$\bar{X}_{c11}$	$\bar{X}_{c12}$	$\bar{X}_{c13}$
ช่วงที่ ๑ ($\bar{X}_{c11}$)	28.38	-	5.25*	6.54*
ช่วงที่ ๒ ($\bar{X}_{c12}$)	33.63			1.29*
ช่วงที่ ๓ ($\bar{X}_{c13}$)	34.92			

* $p < .01$

$$MS_{\text{error}} = \frac{MS_{\text{subj w. group}} + MS_{B \times \text{subj w. group}} (q-1)}{n p q}$$

$$HSD = q_{.01, 69} \sqrt{\frac{2.0626}{24}}$$

$$= 4.28 (0.2932)$$

$$= 1.2549$$

ตารางที่ ๑๒ แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของการสนองตอบด้วยความเห็นใจของผู้เข้ารับการศึกษาที่ได้ฟังตัวแบบที่แตกต่างกันในช่วงของการฝึกช่วงที่ ๒

ประเภทของตัวแบบ	ค่าเฉลี่ย	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย		
		$\bar{X}_{c1}$	$\bar{X}_{c2}$	$\bar{X}_{c3}$
ตัวแบบของการสนองตอบด้วยความเห็นใจในระดับสูง	33.63	--	9.21*	10.42*
ตัวแบบของการสนองตอบด้วยความเห็นใจในระดับต่ำ	24.42		--	1.21*
ไม่มีตัวแบบของการสนองตอบด้วยความเห็นใจ	23.21			

* $p < .01$

$$MS_{\text{error}} = \frac{MS_{B \times \text{subj w. group}}}{np}$$

$$HSD = q_{.01, 69} \sqrt{\frac{0.3463}{24}}$$

$$= 4.28 (0.1201)$$

$$= 0.5140$$

ตารางที่ ๑๓ แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของการสนองตอบด้วยความเห็นใจของผู้เข้ารับการฝึกที่ได้ฟังตัวแบบที่แตกต่างกันในช่วงของการฝึกช่วงที่ ๓

ประเภทของตัวแบบ	ค่าเฉลี่ย	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย		
		$\bar{X}_{c_1}$	$\bar{X}_{c_2}$	$\bar{X}_{c_3}$
ตัวแบบของการสนองตอบด้วยความเห็นใจในระดับสูง ($\bar{X}_{c_1}$)	34.92	-	11.67*	12.29*
ตัวแบบของการสนองตอบด้วยความเห็นใจในระดับต่ำ ($\bar{X}_{c_2}$)	23.25	-	-	0.62*
ไม่มีตัวแบบ ($\bar{X}_{c_3}$)	22.63	-	-	-

* $p < .01$

$$MS_{\text{error}} = \frac{MS_{B \times \text{subj w. groups}}}{np}$$

$$HSD = q_{.01, 69} \sqrt{\frac{0.3463}{24}}$$

$$= 4.28 (0.1201)$$

$$= 0.5140$$

๖. การหาค่าความเชื่อถือได้ของการประเมินระดับความเห็นใจภายในกลุ่มผู้ประเมิน (Intraclass Correlation) โดยใช้สูตรของอีเบล (Ebel)

$$r_{kk} = \frac{V_p - V_e}{V_p}$$

r_{kk} = ความเชื่อถือได้ของการประเมินของกลุ่มผู้ประเมิน k คน

V_p = ความแปรปรวนของผู้ถูกประเมิน

V_e = ความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อน

ตัวอย่าง

ผู้ถูกประเมิน	ผู้ประเมิน			ΣX_p	$(\Sigma X_p)^2$
	A	B	C		
1	5	7	5	17	289
2	9	8	8	25	625
3	4	5	3	12	144
4	7	6	6	19	361
5	8	2	9	19	361
6	3	4	4	11	121
7	6	3	7	16	256
ΣX_r	42	35	42	119 = X	$2,157 = \Sigma (\Sigma X_p)^2$
$(\Sigma X_r)^2$	1,764	1,225	1,764	$4,753 = \Sigma (\Sigma X_r)^2$	
ΣX^2	763		$\frac{(\Sigma X)^2}{kN} = 674.33$		

ผลบวกกำลังสองของผู้ถูกประเมิน

$$\sum d_p^2 = \frac{(\sum X_p)^2}{k} - \frac{(\sum X)^2}{kN}$$

ผลบวกกำลังสองของกลุ่มผู้ประเมิน

$$\sum d_r^2 = \frac{(\sum X_r)^2}{N} - \frac{(\sum X)^2}{kN}$$

ผลบวกกำลังสองของทั้งหมด

$$\sum x_t^2 = \sum X^2 - \frac{(\sum X)^2}{kN}$$

ผลบวกกำลังสองของความคลาดเคลื่อน

$$\sum d_e^2 = \sum x_t^2 - \sum d_p^2 - \sum d_r^2$$

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	ความแปรปรวน
ผู้ถูกประเมิน	44.67	6	7.445
กลุ่มผู้ประเมิน	4.67	2	
ความคลาดเคลื่อน	39.33	12	3.2775
รวม	88.67	20	

แทนค่าในสูตร

$$r_{33} = \frac{7.445 - 3.2775}{7.445} = .560$$

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เทปบันทึกเสียงที่ใช้เป็นตัวอย่างของการสนองตอบด้วยความเห็นใจ

คำแนะนำ

เรื่องที่ท่านจะได้ฟังต่อไปนี้เป็นการปรึกษาเชิงจิตวิทยาซึ่งเป็นการพบกันระหว่าง บุคคล ๒ คน ระหว่างบุคคลที่มีอาชีพทางการให้คำปรึกษาหรือที่เรียกว่า "ผู้ปรึกษา" กับ "ผู้มาขอปรึกษา" หรือผู้ต้องการความช่วยเหลือ ซึ่งกำลังอยู่ในภาวะที่มีความยุ่งยาก ไม่มีความสุขหรือมีความขัดแย้งทางจิตใจ ผู้ปรึกษาเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ทางด้านการศึกษาเชิงจิตวิทยามา เป็นเวลานาน และมีความสามารถเป็นที่ยอมรับจากผู้ร่วมงานและผู้มารับการบริการทั่วไป

กระบวนการปรึกษาที่ท่านจะได้ฟังนี้แบ่งออกเป็น ๓ ตอน แต่ละตอนประกอบด้วยการศึกษา ๔ สถานการณ์สั้น ๆ ซึ่งผู้วิจัยได้ตัดตอนมาจากการปรึกษาในสภาพการณ์จริง

ตอนที่ ๑

ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับผู้มาขอปรึกษา และคำพูดของผู้มาขอปรึกษา

สำหรับตอนที่ ๑ นี้จะไม่มีคำพูดสนองตอบของผู้ปรึกษา เมื่อจบคำพูดของผู้มาขอปรึกษาจะปรากฏเสียงสัญญาณถาม (กริ่ง) ซึ่งหมายความว่า "ถ้าท่านเป็นผู้ปรึกษา ในกรณีที่ผู้มาขอปรึกษากล่าวมา เช่นนี้ ท่านจะพูดกับผู้มาขอปรึกษารายนี้ว่าอย่างไร" ขอให้ท่านเขียนคำตอบของท่านลงในกระดาษคำตอบ ท่านจะมีเวลาในการตอบ ๒ นาที

ตอนที่ ๒ และตอนที่ ๓

ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับผู้มาขอปรึกษา จากนั้นเป็นการพูดโต้ตอบระหว่างผู้ปรึกษาและผู้มาขอปรึกษา จบลงด้วยคำพูดของผู้มาขอปรึกษา (แต่ท่านจะไม่ได้ยินคำพูดของผู้ปรึกษา เนื่องจากข้อความที่เป็นคำพูดของผู้ปรึกษาถูกลบทิ้งด้วยเหตุผลบางประการ)* จากนั้นจะปรากฏสัญญาณถาม (กริ่ง) ซึ่ง

หมายความว่า "ถ้าท่านเป็นผู้ปรึกษา ในกรณีที่ผู้มาขอปรึกษากล่าวมา เช่นนี้ ท่านจะพูดกับผู้มาขอปรึกษารายนี้ว่าอย่างไร" ขอให้ท่านเขียนคำตอบของท่านลงในกระดาษคำตอบ ท่านจะมีเวลาในการตอบ ๒ นาทีเช่นเดียวกับตอนที่ ๑

* ข้อความที่อยู่ในวงเล็บจะปรากฏเฉพาะในเทปบันทึกเสียงม้วนที่ ๓ และ ๖ เท่านั้น

การเขียนคำตอบลงในกระดาษคำตอบนั้น ขอให้ท่านเขียนในลักษณะที่เป็นภาษาพูดของท่าน
(ไม่ใช่ภาษาเขียน)

ตอนที่ ๑

ตอนที่ ๑ นี้มี ๔ สถานการณ์ แต่ละสถานการณ์ท่านจะได้ฟังข้อมูลเกี่ยวกับผู้มาขอปรึกษาต่อ
ด้วยคำพูดของผู้มาขอปรึกษา ๑ ครั้ง เมื่อจบคำพูดของผู้มาขอปรึกษาจะปรากฏสัญญาณถาม (กริ่ง)
ซึ่งเป็นสัญญาณให้ท่านคิดว่า "ถ้าท่านเป็นผู้ปรึกษา ท่านจะพูดกับผู้มาขอปรึกษารายนี้ว่าอย่างไร" (ขอ
ให้ท่านพยายามสนองตอบต่อผู้มาขอปรึกษาด้วยคำพูดที่แสดงความเห็นใจในระดับสูง)* โปรดเขียน
คำตอบของท่านลงในกระดาษคำตอบดังตัวอย่าง

สถานการณ์ที่ ๑

กล่าวนำ ..
(หญิง)

ผู้มาขอคำปรึกษา เป็นนิสิตปริญญาตรี มีปัญหา เรื่องการปรับตัวกับเพื่อน
และการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น ดังคำพูดต่อไปนี้

ผู้มาขอปรึกษา
(ชาย)

ผมมีปัญหาที่หนักใจผมอยู่ คือผมรู้สึก เข้ากับคนไม่สนิท มันรู้สึก เหมือน
..... เหมือนกับมีอะไรมาถ่วง คืออยากจะเล่า เหตุการณ์ด้วยนะครับ
คืออย่าง...สมมุติจะทำงานกับเพื่อนในบางครั้งรู้สึก เข้ากับ เพื่อนได้
เป็นเพื่อนสนิทกันแต่บางอารมณ์หรือบางโอกาสมันก็รู้สึก เข้ากันไม่สนิท
..... รู้สึกมันขัดหูไม่ได้จริงจังต่อกัน

สัญญาณถาม

.....

สถานการณ์ที่ ๒

กล่าวนำ ..
(หญิง)

ผู้มาขอคำปรึกษา เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕.....พ่อแม่เสียชีวิตตั้ง
แต่ยังเล็ก อยู่ในความอุปการะของญาติซึ่งไม่ค่อยเอาใจใส่ดูแลนัก

* ข้อความในวงเล็บปรากฏเฉพาะในเทปบันทึกเสียงม้วนที่ ๑, ๒ และ ๓

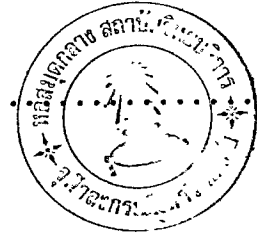

ผู้มาขอปรึกษา
(หญิง)

หนูคิด ๆ ดูแล้วรู้สึกน้อยใจที่เกิดมาไม่มีพ่อแม่สมบูรณ์แบบคนอื่น เขา...
หนูเห็นเพื่อนเขามีพ่อแม่ที่รักเขา คอยเอาใจใส่เขา เขาคงไม่มีความ
ทุกข์แบบหนู

สัญญาถาม

.....

สถานการณ์ที่ ๓

กล่าวนำ..
(หญิง)

ผู้มาขอคำปรึกษาเป็นหญิงอายุ ๒๕ ปี เคยมีคนรัก แต่มีสาเหตุต้อง
แยกกัน

ผู้มาขอปรึกษา
(หญิง)

ที่จริง เรื่องมันก็เกิดมานานแล้ว...ดิฉันก็เห็นมันผ่านไปอยู่แล้วแต่...มัน
ห้ามตัวเองไม่ให้คิดไม่ได้.....ดิฉันอดนึกถึงคำพูดวันนั้นของเขา
ไม่ได้.....(เงิบ) (น้ำเสียงสั่นเครือ) มันเจ็บ เข้าไปในใจ....

สัญญาถาม

.....

สถานการณ์ที่ ๔

กล่าวนำ..
(หญิง)

ผู้มาขอคำปรึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ เป็นเด็กที่มีพฤติกรรม
ก่อกวนในห้องเรียน

ผู้มาขอปรึกษา
(ชาย)

ผมถูกไล่ออกนอกห้องเรียนไม่ให้เข้าเรียน...หาว่าผมเป็นคนขวนเพื่อน
คุยอาจารย์เลยสอนไม่ได้ โธ่..ก็อาจารย์เองนั่นแหละสอนไม่รู้เรื่อง...
น่าเบื่อจะตายไปซะ เพื่อน ๆ ก็เลยคุยกัน อาจารย์เลยพาลหาเรื่อง
เอากับผม.....อย่างนี้ถูกเธออะ

สัญญาถาม

.....

ตอนที่ ๒

ตอนที่ ๒ เป็นกระบวนการปรึกษาเชิงจิตวิทยาระหว่างผู้ปรึกษาและผู้มาขอปรึกษา ๔

สถานการณ์สั้น ๆ แต่ละสถานการณ์จะเริ่มต้นด้วยข้อมูลเกี่ยวกับผู้มาขอปรึกษา จากนั้นเป็นคำพูดโต้ตอบ
ระหว่างผู้ปรึกษาและผู้มาขอปรึกษา จบลงด้วยคำพูดของผู้มาขอปรึกษา (แต่ท่านจะไม่ได้ยินคำพูดของ

ผู้ปรึกษา เนื่องจากถูกลบทิ้งด้วยเหตุผลบางประการ)* เมื่อท่านได้ยื่นสัญญาณถาม (กริ่ง) ขอให้ท่านคิดว่า "ถ้าท่านเป็นผู้ปรึกษา ท่านจะพูดกับผู้มาขอปรึกษารายนี้ว่าอย่างไร" โปรด เขียนคำตอบของท่านลงในกระดาษคำตอบ (โดยพยายามสนองตอบต่อคำพูดของผู้มาขอปรึกษาด้วยคำพูดที่แสดงความเห็นใจในระดับสูง)**

สถานการณ์ที่ ๑

- กล่าวนำ... (หญิง) ผู้มาขอปรึกษาเป็นนิสิตชายปริญญาตรี ปีที่ ๑
- ... กำลังพูดกับผู้ปรึกษาดังต่อไปนี้
- ผู้มาขอปรึกษา (ชาย) อาจารย์คะ... พักนี้ผมไม่ทราบว่าเป็นอะไร เรียนไม่ค่อยรู้เรื่องเลย อย่างเวลาอาจารย์สอนผมคิดว่าจะตั้งใจฟัง.....แต่ผมก็ไม่มีสมาธิ ผมไม่ทราบจะทำยังไงคะ
- ๑) ผู้ปรึกษา (หญิง) ถ้าคุณยังชินทำแบบนี้ต่อไป คุณอาจจะสอบตก
- ๒) ผู้ปรึกษา (หญิง) คุณกำลังอยากแก้ไข...ให้รู้จักควบคุมจิตใจตัวเองได้ (ทอดเสียงเป็นเชิงถาม)
- ผู้มาขอปรึกษา คะ เวลาอาจารย์พูดหน้าชั้นผมก็พยายามตั้งใจฟังมาก ๆ เลยนะคะ แต่มันก็มักจะมีเรื่องมารบกวนอยู่ตลอดเวลา ผมว่าจะไม่คิดถึงมันแต่ก็ทำไม่ได้
- ๓) ผู้ปรึกษา (หญิง) คุณควรจะมีปรับแก้ไขแล้วนะ
- ๔) ผู้ปรึกษา (หญิง) ฟัง ๆ ดูเหมือนกับคุณมีความกังวลใจในเรื่องบางอย่างอยู่นะคะ

* ข้อความในวงเล็บนี้จะปรากฏเฉพาะในเทปวันที่ ๓ และ ๖

** ข้อความในวงเล็บนี้จะปรากฏเฉพาะในเทปวันที่ ๑, ๒ และ ๓

ผู้มาขอปรึกษา
(ชาย)

ก็...อะ (เงิบสักครู) แต่ผมก็ไม่เข้าใจเลยว่าทำไมผมถึงบังคับจิตใจ
ตัวเองไม่ได้ คิดพุ่งข้ามไปหมด...พยายามเลิกคิดถึงก็ไม่สำเร็จ
(เสียงค่อนข้างหงุดหงิด) ผมรำคาญใจจริง ๆ อะ

สัตญาณถาม

.....

สถานการณ์ที่ ๒

กล่าวนำ...
(หญิง)

ผู้มาขอปรึกษา เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕
กำลังพูดกับผู้ปรึกษาดังต่อไปนี้

ผู้มาขอปรึกษา
(หญิง)

หนู...ไม่อยากกลับบ้าน อยู่ที่บ้านหนูไม่สบายใจเลยคะ.....หนูอยาก
ไปที่อื่น อยากหนีไปให้ไกล ๆ ให้พ้นจากทุกคน

๕) ผู้ปรึกษา
(ชาย)

ใคร ๆ เขาก็อยากอยู่บ้านทั้งนั้น ครูไม่เข้าใจว่าทำไมหนูถึงอยากไป
ไกล ๆ

๖) ผู้ปรึกษา
(ชาย)

ครูเข้าใจว่าหนูกำลังมี เรื่องบางอย่างที่ทำให้ไม่สบายใจ

ผู้มาขอปรึกษา
(หญิง)

เวลาหนูกลับบ้านหนู.....หนูรู้สึกเหงาจังเลยคะ.....มันรู้สึกว่
ไม่มีใครเข้าใจเราเลย ไม่มีใครรักหนูเลยคะอาจารย์

๗) ผู้ปรึกษา
(ชาย)

ที่บ้านไม่มีใครอยู่หรอกครับ คุณพ่อคุณแม่ไปไหนเสียละครับ เอ...หรือ
จะมีเรื่องผิดใจกับทางบ้าน (หัวเราะ) (เป็นการหัวเราะที่แสดงความ
ไม่จริงจัง ไม่เห็นใจ)

๘) ผู้ปรึกษา
(ชาย)

หนูไม่อยากกลับบ้านเพราะรู้สึกว่า เหว่ ที่บ้านไม่มีใครเข้าใจ

ผู้มาขอปรึกษา
(หญิง)

คุณแม่ไม่เข้าใจหนู เขาไม่มีเหตุผลเลย ชอบบังคับให้หนูทำตามใจเขา
เขาว่...เขาเลี้ยงหนูมาก็ต้องมีสิทธิ์ในตัวหนู เขาบอกให้ทำหนูจะต้อง
ทำตามทุกอย่าง เขาไม่เคยคิดถึงใจหนูเลย..หนู..(เงิบ)..ร้องไห้

สัตญาณถาม

.....

หมายเหตุ : เลขที่ เป็นการสนองตอบด้วยความเห็นใจในระดับต่ำ

เลขที่ เป็นการสนองตอบด้วยความเห็นใจในระดับสูง

สถานการณ์ที่ ๓

กล่าววน่า..
(หญิง)

ผู้มาขอปรึกษา เป็นนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔

กำลังพูดกับผู้ปรึกษาดังต่อไปนี้

ผู้มาขอปรึกษา
(ชาย)

ที่จริงมันก็ไม่มีอะไรมากหรอกครับ แต่ว่าหมูนี่ผมกลัวใจ... (ถอนใจ)

..... เวลาผมทำอะไรไม่ค่อยมีใคร เข้าใจความคิดของผม เลยที่จริงผมก็ทำทุกอย่างด้วยความหวังดีแท้ ๆ แต่ก็ไม่มีใคร เห็นความดีของผมเลย (เงิบสักระยะ) อย่าง เรื่องที่ทำรายงานวิชาภูมิศาสตร์ เราก็ก่อนงานกันทำ พอผมทำเสร็จผมเห็นเพื่อนยังไม่ได้ทำกัน ผมก็ไปเร่งให้เขาทำกัน แต่เขาก็ว่า เขาแบ่งงานกันแล้ว เขารับผิดชอบงานส่วนของเขาเองไม่ต้องให้ใครมาคอยคุม..... ที่จริงผมก็ไม่ได้ตั้งใจจะคอยคุมพวก เขาสักหน่อย แต่ผมกลัวว่าจะส่งไม่ทันกำหนด

๘) ผู้ปรึกษา
(ชาย)

เขาอาจจะไม่ได้ตั้งใจจะว่ามั้ง

๑๐) ผู้ปรึกษา
(ชาย)

มันน่า เสียใจนะอะที่เจตนาดีของเราถูกเพื่อนมองในทางตรงข้าม เสีย

ผู้มาขอปรึกษา
(ชาย)

ทุกคนไม่เข้าใจผม เลย

๑๑) ผู้ปรึกษา
(ชาย)

อ้าว... ก็แค่เรื่องเพื่อนเท่านั้น ทำไมถึงเหมาเอาว่าทุกคนไม่เข้าใจ
ล่ะครับ

๑๒) ผู้ปรึกษา
(ชาย)

เพื่อน ๆ เขาไม่เข้าใจความหวังดีของเรา แล้วยังมีคนอื่น ๆ อีกที่ไม่เข้าใจ

ผู้มาขอปรึกษา
(ชาย)

แม้แต่ที่บ้านผมก็เหมือนกัน บางครั้งผมก็อยากช่วยพ่อแม่ทำงานบ้าง ก็ผมเห็นว่าผมทำได้ แต่เขาก็ว่าผมเป็นเด็กอย่าทำเลย เป็นเด็กก็อยู่ส่วน เด็กเถอะที่จริงผมก็โตแล้ว ทำไมพ่อแม่ถึงเห็นผม เป็น เด็กอยู่เรื่อย

สัญญาถาม

.....

สถานการณ์ที่ ๔

- กล่าวนำ.. (หญิง) ผู้มาขอปรึกษา เป็นนิสิตหญิงปริญญาตรี ปีที่ ๒ กำลังพูดกับผู้ปรึกษาดังต่อไปนี้
- ผู้มาขอปรึกษา (หญิง) หนูรู้สึกตัวว่าคบกับ เพื่อนก็ไม่ได้มีความจริงใจให้เขา...คนอื่น เขาไม่ค่อยรู้หรือคอะ แต่หนูรู้ตัวหนู พอกลับมาคิดถึงย้อนดูอีกทีก็ เกิดความรู้สึกเกลียดตัวเองขึ้นมา.....แล้ว...แล้วมันก็ทำอะไรไม่ได้
- ๑๓) ผู้ปรึกษา (หญิง) หนูไม่จริงใจยังงั้นละคะ เพื่อนเขาถึงไม่รู้
- ๑๔) ผู้ปรึกษา (หญิง) หนูไม่พอใจที่ตนเองไม่ค่อยจริงใจกับใคร แต่ก็ไม่รู้จะแก้ไขอย่างไร
- ผู้มาขอปรึกษา (หญิง) หนูรู้สึกว่าให้ไม่เพียงพอ บางครั้งที่เราคบไปเพื่อน ๆ เข้าใจเรามาก ให้อะไรเราได้ทั้งนั้น ให้ความเป็นเพื่อนได้เต็มที่ช่วยเหลือเรา แล้วหนูมามองดูตัวเอง...เราน่าจะให้เขามากกว่านี้
- ๑๕) ผู้ปรึกษา (หญิง) เอ๊ะ...ฟัง ๆ หนูก็รู้ข้อบกพร่องของตัวเองแต่หนูก็ไม่แก้ไข
- ๑๖) ผู้ปรึกษา (หญิง) หนูคิดว่าจะทำอะไรให้เพื่อนได้มากกว่าที่เป็นมา เหมือนกับที่เพื่อนได้ให้ แก่หนู แต่หนูก็ยังไม่ได้ทำ
- ผู้มาขอปรึกษา (หญิง) หนูอยากจะทำนะคะ แต่ทำไมไม่ทำก็ไม่ทราบ มันทำให้แข็งตัวเอง..... มันรู้สึกตัวเองไม่มีค่า
- สัตยาณถาม .....

ตอนที่ ๓

ตอนที่ ๓ เป็นกระบวนการปรึกษาเชิงจิตวิทยา ระหว่างผู้ปรึกษาและผู้มาขอปรึกษา ๔ สถานการณ์สั้น ๆ (โดยที่คำพูดของผู้ปรึกษาจะถูกบันทึก เช่นเดียวกับตอนที่สอง)*

*ข้อความในวงเล็บ ปรากฏเฉพาะในเทปวันที่ ๓ และ ๖

เมื่อท่านได้ยินสัญญาณถาม (กริ่ง) ขอให้ท่านคิดว่า "ถ้าท่านเป็นผู้ปรึกษาท่านจะพูดกับผู้มาขอปรึกษารายนี้ว่าอย่างไร" โปรด เขียนคำตอบของท่านลงในกระดาษคำตอบ (โดยพยายามสนองตอบต่อผู้มาขอปรึกษาคำพูดที่แสดงความเห็นใจในระดับสูง) **

สถานการณ์ที่ ๑

กล่าวนำ.. (หญิง)	ผู้มาขอปรึกษา เป็นนักศึกษาชายปริญญาตรี ชั้นปีที่ ๓ กำลังพูดกับผู้ปรึกษาดังต่อไปนี้
ผู้มาขอปรึกษา (ชาย)	เดี๋ยวนี้ทุกคนมักมองว่าผมเป็นคนกะล่อน และก็มักจะปลิ้นปล้อนอะไร ทำนองนั้น ผมมีซนักคิดหลังอยู่...พอเขาพูดแบบนี้ก็คล้าย ๆ กับว่าผมมัน ไม่เป็นมัน มันก็เหมือนเป็นคนผิดคำพูดใช่ไหมครับ
๑๗) ผู้ปรึกษา (หญิง)	ก็คงทำนองนั้นมันกะ แต่คุณจะไปแคร์คำพูดของคนอื่นทำไมละคะ
๑๘) ผู้ปรึกษา (หญิง)	คุณสะเทือนใจที่ถูกคนอื่นมองว่า เป็นคนไม่รักษาคำพูด
ผู้มาขอปรึกษา (ชาย)	คือ...มันโยงกันไปหมด...คำพูดของเขาทำให้ผมรู้สึกรุนแรงเหลือเกิน เพื่อที่จะรู้จักคนอื่น...ผมอยากจะหนีไปไกล ๆ จะโตไม่ได้ยินคำพูด แบบนี้อย่างน้อยเราไม่รู้จักเขา เราก็จะไม่ต้องได้ยินคำพูดแบบนี้
๑๙) ผู้ปรึกษา (หญิง)	คุณคิดว่าจะหนีคำพูดแบบนี้พ้น เหนือคะ
๒๐) ผู้ปรึกษา (หญิง)	มันน่าเสียใจนะคะที่ถูก เขากล่าวหาว่าเป็นคนไม่รักษาคำพูด...และคุณ คิดว่าการหนีหน้าผู้คนจะเป็นการแก้ปัญหานี้ได้...อย่างนั้นใช่ไหมคะ
ผู้มาขอปรึกษา (ชาย)	ผมคิดว่าถ้า เขามีเหตุผลพอแล้วฟัง เหตุผลของผมสักนิด ผมจะไม่เสียใจ เลย.....บางครั้งมันก็เหมือนกับสิ่งแหวดล้อมผูกมัดผม ทำให้ผมต้องทำ แบบนี้แต่เขาก็ไม่ได้ดูเลย
สัญญาณถาม	.....

** ข้อความในวงเล็บปรากฏเฉพาะในเทปวันที่ ๑, ๒ และ ๓

สถานการณ์ที่ ๒

- กล่าววนำ.. (หญิง) ผู้มาขอปรึกษา เป็นนิสิตหญิงปริญญาตรี ชั้นปีที่ ๓
กำลังพูดกับผู้ปรึกษาดังต่อไปนี้
- ผู้มาขอปรึกษา (หญิง) หนูอาศัยอยู่กับญาติ..แล้ว... เขาแปลกนะค่ะ หนูไม่รู้ว่าทำไม เขาชอบทำตึง ๆ กับหนู เมื่อวานนี้เป็นอย่างนี้อีกแล้วค่ะ หนูเรียนหนังสือกลับบ้านเย็น ไปถึง เขาก็ทำหน้าที่ บ้าง ๆ ไม่พูดด้วย....หนูรำคาญเขียบอกไม่ถูก
- ๒๑) ผู้ปรึกษา (ชาย) หนูเป็นผู้หญิง กลับเย็น ๆ เขาก็ต้องห่วงเป็นธรรมดา หนูจะไม่ให้เขาโกรธเธอ
- ๒๒) ผู้ปรึกษา (ชาย) การที่ญาติทำตึงตึงกับหนูและไม่พูดไม่จาทำให้หนูไม่สบายใจ และรู้สึกอึดอัด
- ผู้มาขอปรึกษา (หญิง) บางครั้งพอกลับถึงบ้าน เขามักจะพูดประชดประชันทำนองว่า เป็นผู้หญิงกลับบ้านเย็น ๆ เขาหมายถึงว่าหนูไปเที่ยวอะไรอย่างนั้นแหละค่ะ ถ้ามันเป็นความจริงหนูก็ไม่รู้สึกอะไรหรอก..... บางครั้งหนูคิด ๆ แล้วก็เจ็บใจ...หนูเก็บไว้ในใจ ไม่เคยระบายให้ใครฟังหรอกค่ะ แล้วก็ไม่ได้คิดจะบอกเหตุผลให้เขารู้ด้วย
- ๒๓) ผู้ปรึกษา (ชาย) แล้วเขาจะรู้ได้อย่างไรล่ะครับ
- ๒๔) ผู้ปรึกษา (ชาย) หนูโกรธที่เขาพูดประชดประชันในสิ่งที่ไม่จริงแต่หนูก็ไม่อยากชี้แจงเหตุผลอะไรได้แต่เก็บความไม่สบายใจเอาไว้
- ผู้มาขอปรึกษา คือ..... เจ็บลึกครู่ หนูคิดว่าหนูก็พยายามปรับตัวให้เข้ากับพวก เขา หนูเคยพยายามแล้วนะค่ะ แต่ก็พูดกันไม่ได้ไม่กินอาทิตย์ก็มีเรื่องขัดใจกันอีก อยู่ ๆ ต่างคนก็ต่างเฉย.....หนูไม่ทราบว่ามัน เป็นเพราะอะไรค่ะ
- สัมภาษณ์ถาม .....

สถานการณ์ที่ ๓

- กล่าววน่า.. (หญิง) ผู้มาขอปรึกษา เป็นนิสิตหญิงปริญญาตรี ชั้นปีที่ ๑
กำลังพูดกับผู้ปรึกษาดังต่อไปนี้
- ผู้มาขอปรึกษา (หญิง) หนูคิดว่าหนูเป็นคนแข็งกระด้างสักหน่อย ไม่ชอบบังคับใคร ไม่ชอบหนู
หนูก็ไม่แคร์.....อยู่ที่โรงเรียนก็เหมือนกันนะคะ หนูมีเพื่อนน้อยมีที่สนิท
กันก็สักสองคน....ก็มีไปอย่างนั้นแหละค่ะ รู้สึกว่า เขาก็ไม่สามารถช่วย
เหลืออะไรหนูได้มากนัก นอกจากติววิชาเรียนกัน เรื่องอื่นก็ไม่ค่อยมา
นั่งคุยกัน
- ๒๕) ผู้ปรึกษา (หญิง) อยู่คนเดียวดีกว่านะค่ะไม่ต้องยุ่งกับใคร
- ๒๖) ผู้ปรึกษา (หญิง) หนูเป็นคนแข็งนะค่ะเลยมีเพื่อนสนิทไม่มาก และแม้แต่ในกลุ่มเพื่อนสนิท
ก็มีกิจกรรมที่จะทำด้วยกันได้น้อยมาก
- ผู้มาขอปรึกษา (หญิง) ค่ะ....หนูคิดว่าน่าจะมีเพื่อนสนิทที่จะช่วยอะไรกันได้บ้าง....พอจะ
ปรึกษาอะไรกันได้
- ๒๗) ผู้ปรึกษา (หญิง) รู้สึกหนูจะหวังอะไรจากเพื่อนมากนะ
- ๒๘) ผู้ปรึกษา (หญิง) หนูอยากมีเพื่อนสนิทที่พอจะพึ่งพาอาศัยกันได้
- ผู้มาขอปรึกษา (หญิง) ค่ะ...หนู...คือ พอมาคณะก็เจอสภาพที่น่าเบื่อจนบางครั้งหนูรู้สึกว่า
...บางครั้งหนูอยากอยู่ตัวคนเดียว ไม่อยากเห็นหน้าใครหรือไม่ว่า
ไปอยู่ที่ที่ไม่มีใครรู้จักเรา
- สัญญาตาม .....

สถานการณ์ที่ ๔

- กล่าววน่า.. (หญิง) ผู้มาขอปรึกษา เป็นชายอายุ ๒๖ ปี
กำลังพูดกับผู้ปรึกษาดังต่อไปนี้
- ผู้มาขอปรึกษา (ชาย) ผมรู้สึกว่าเล็กไม่ได้รักผมเลย เล็กไม่เคยแยแสผม...มันก็ไม่เชิงนะฮะ

....แต่ผมก็บอกไม่ถูก..คือ...มัน เป็นความรู้สึกนะอะว่า เขาไม่ได้รัก
ผมจริง

๒๙) ผู้ปรึกษา
(ชาย)

ฮืม.... เรื่องรักก็ต้องคิดหนักหน่อยนะ (หัวเราะซี ๆ)

๓๐) ผู้ปรึกษา
(ชาย)

มัน เป็นความรู้สึกว่าคุณเลิกไม่ได้รักคุณ โดยที่คุณดูเอาจากการกระทำ
ของเธอ ผมเข้าใจถูกหรือเปล่านั้น

ผู้มาขอปรึกษา

อะ แต่ผมก็ยังไม่มั่นใจว่าตัวเองจะมองเขาผิด ๆ หรือเปล่า ถ้าเขาไม่
รักผม เขาก็น่าจะบอกเลิกผมไปตั้งนานแล้ว เขาจะมาทนนอยู่ทำไม ใน
เมื่อเราก็คงไม่ได้มีอะไรผูกมัดกัน

๓๑) ผู้ปรึกษา
(ชาย)

ครับ คุณอาจจะเข้าใจผิดก็ได้

๓๒) ผู้ปรึกษา
(ชาย)

คุณมีความรู้สึกที่ขัดแย้งกันอยู่โดยที่คุณก็ไม่รู้ว่าอย่างไรหนูก้อย่างไหนผิด
ใจหนึ่งคุณก็รู้สึกไม่แน่ใจว่าคุณเลิกรักคุณหรือเปล่า แต่อีกใจก็คิดว่ายังรัก
อยู่ ซึ่งทั้งสองขงนี้คุณก็ตัดสินใจไม่ได้

ผู้มาขอปรึกษา

นี่แหละอะที่มัน เป็นปัญหา...มันทำให้ตัดสินใจอะไรไม่ได้ ถ้าเพียงแต่ผม
รู้ว่าเขารู้สึกยังงัยกับผมแน่ ผมก็คงทำอะไรลงไปได้แล้ว อะไร ๆ ก็คง
ไม่คาราคาซังแบบนี้.... (ถอนใจ)

สัญญาถาม

.....
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชุดเอกสารคำบรรยายเรื่องความเห็นใจ

ความเห็นใจ (Empathy)

ในทัศนะของคาร์ล โรเจอร์ (Carl Rogers) เห็นว่าความเห็นใจ (Empathy) เป็นสิ่งสำคัญสำหรับบุคคลที่มีอาชีพช่วยเหลือ (helping profession) เนื่องจากความเห็นใจ (Empathy) เป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งที่จะช่วยสร้างสัมพันธภาพระหว่างผู้ให้ความช่วยเหลือ (Helper) และผู้มาขอความช่วยเหลือ (Helpee) ยิ่งผู้ให้ความช่วยเหลือแสดงความเห็นใจที่ถูกต้องมากเท่าใด ก็จะทำให้เป็นการกระชับความสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้ความช่วยเหลือและผู้มาขอความช่วยเหลือให้เกิดความคุ้นเคยสนิทสนม ทำให้ผู้มาขอความช่วยเหลือรู้สึกอบอุ่น ใจกว้างใจ รู้สึกว่าผู้ให้ความช่วยเหลือยอมรับตนเองโดยไม่มีเงื่อนไข เป็นผลให้ผู้มาขอความช่วยเหลือได้สำรวจตนเองมากยิ่งขึ้น ทำให้เขาเข้าใจตนเองดีขึ้น ซึ่งทั้งหมดนี้จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางบวก

โรเจอร์ (Rogers) ได้ให้ความหมายของความเห็นใจ (Empathy) ว่า "การที่ผู้ปรึกษา (Counselor) หรือผู้ให้ความช่วยเหลือ (Helper) รับรู้โลกส่วนตัวของผู้มาขอปรึกษา (Client) หรือผู้มาขอความช่วยเหลือ ราวกับเป็นโลกของตนเอง แต่จะต้องไม่ลืมคำว่า ราวกับ"^๑ โรเจอร์ขยายความต่อไปโดยชี้ให้เห็นว่าผู้ปรึกษาจะต้องสามารถเข้าใจความรู้สึกของผู้มาขอปรึกษาดิตตามความหมายในทุกประโยคของผู้มาขอปรึกษาอย่างใกล้ชิด ผู้ปรึกษา (Counselor) หรือผู้ให้ความช่วยเหลือ (Helper) จะต้องสังเกตน้ำเสียง สีหน้า ท่าทาง ของผู้มาขอปรึกษา (Client) หรือผู้มาขอความช่วยเหลือ (Helper) แล้วสื่อความเข้าใจนี้ไปยังผู้มาขอปรึกษาในระดับอารมณ์เดียวกัน ทั้งนี้เพื่อให้เขาได้เข้าใจอารมณ์ของตนเองได้ชัดเจนขึ้น โรเจอร์ (Rogers) ให้ความสำคัญแก่การฟังที่สมบูรณ์แบบ การฟังที่เป็นลักษณะของความเห็นใจ (Empathy) นั้น ผู้ปรึกษา (Counselor) จะเพียง

---

^๑Rogers, Cited in Allen E. Ivey and Jerry Anthier, Microcounseling, Innovations in Interviewing, Counseling, Psychotherapy, and Psychoeducation.

แต่ฟังและพูดสนองตอบในสิ่งที่ผู้มาขอปรึกษาสื่อออกมาในขณะนั้น ผู้ปรึกษาจะไม่นำเอาความคิดของตนเองหรือเรื่องส่วนตัวเข้าไปปะปนกับเรื่องของผู้มาขอปรึกษา ไม่ยึดถือหรือคาดการณ์ในสิ่งที่ผู้มาขอปรึกษาไม่ได้พูดหรือแสดงออกมา การแสดงให้เห็นว่าผู้ปรึกษาเข้าใจอย่างแท้จริงนั้น ผู้ปรึกษาจะต้องใช้ประโยคที่มีความหมายตรงกับที่ผู้มาขอปรึกษาดต้องการที่จะสื่อออกมาอย่างถูกต้อง ตามปกติประโยคนี้อาจจะใช้คำพูดของผู้ปรึกษาเอง หรืออาจจะทวนคำพูดของผู้มาขอปรึกษาเพื่อจับใจความสำคัญในสิ่งที่ผู้มาขอปรึกษาสื่อออกมา

ความหมายของความเห็นใจ (Empathy) ในลักษณะเช่นนี้มีความใกล้เคียงกับลักษณะของพฤติกรรมการใส่ใจ (Attending Behavior) และทักษะในการแสดงควมใส่ใจ (Attending Skills) อย่างถูกต้องเหมาะสมกับโอกาส ผู้ที่มีความเห็นใจ (Empathy) ผู้นั้นจะสามารถฟังบุคคลอื่นอย่างถูกต้อง พฤติกรรมการใส่ใจและทักษะในการแสดงควมใส่ใจที่เหมาะสมแสดงให้เห็นถึงการฟังที่มีประสิทธิภาพ อันเป็นพื้นฐานของความเห็นใจ (Empathy) ที่ถูกต้อง

ซิมเมอร์และคณะ (Zimmer and Park, 1967; Zimmer and Anderson, 1968) ศึกษาเรื่องความเห็นใจ (empathy) พบว่าคำพูดที่แสดงความเห็นใจจะมีลักษณะที่ทำให้กำลังใจเล็กน้อย มีการเชิญชวนหรือใช้คำถามปลายเปิด การทวนซ้ำหรือพูดให้กระจ่างขึ้น หรือประโยคที่สะท้อนอารมณ์ นอกจากนั้น แฮส และ เทปเปอร์ (Haase and Tepper, 1972) พบว่าการแสดงออกที่ไม่ใช้คำพูด เช่น การประสานสายตา (eye contact) การโน้มตัว (trunk lean) ระยะห่างของการนั่ง (distance) และการแสดงควมใส่ใจ (attending behavior) ล้วนแล้วแต่เป็นส่วนประกอบสำคัญในการแสดงควมเห็นใจ^๒

^๑Zimmne et al., cited in Allen E. Ivey and Jerry Authier, Micro-counseling, Innovation in Interviewing, Counseling, Psychotherapy, and Psychoeducation, p. 229.

^๒Ibid.

คาร์คัฟฟ์ และอีแกน (Carkhuff and Egan) เห็นว่าการสนองตอบในลักษณะที่แสดงความใส่ใจจัดเป็นขั้นต้น ของการแสดงความเห็นใจ (Empathy) ในระดับที่สาม ตามมาตรฐานประเมินความเห็นใจของคาร์คัฟฟ์ (Carkhuff's Empathic Understanding Scale) ทั้งสองเห็นว่าผู้ให้ความช่วยเหลือที่เพียงแต่ทำหน้าที่คล้ายกับเป็นกระจกเงาและไม่ได้นำตนเองเข้าไปมีส่วนร่วมกับผู้มาขอความช่วยเหลือนั้นไม่จัดว่าเป็นผู้ช่วยเหลือที่มีประสิทธิภาพดีนัก ส่วนการฟังอย่างถูกต้องจะมีประโยชน์ในการช่วยเหลือผู้มาขอปรึกษา ถ้าใช้ในช่วงจังหวะที่เหมาะสม

กระบวนการปรึกษาเชิงจิตวิทยาที่มีประสิทธิภาพมิใช่เพียงแต่ฟังเท่านั้น คาร์คัฟฟ์ และอีแกน (Carkhuff and Egan) ยังเน้นให้เห็นความสำคัญที่จะต้องนำตนเองเข้าไปมีส่วนร่วมในประสบการณ์และความรู้สึกของผู้มาขอความช่วยเหลือโดยตรง การนำตนเองเข้าไปมีส่วนร่วมกับผู้มาขอปรึกษาในลักษณะที่แสดงความเข้าใจ มีความเห็นใจนั้น อาจจะแสดงออกมาในรูปของการเปิดเผยตนเอง (self-disclosure) การตีความ (Interpretation) หรือการแนะแนวทาง (Direction) บางทีก็อาจจะให้คำแนะนำ ให้ข้อมูล หรือข้อเสนอแนะในช่วงเวลาที่เหมาะสม

คาร์คัฟฟ์ (Carkhuff) ได้สร้างมาตรฐานประเมินความเห็นใจ (Empathic Understanding scale) แบ่งออกเป็น ๕ ระดับ ระดับที่ ๑ และ ๒ จัดเป็นความเห็นใจในระดับต่ำ ระดับที่ ๓, ๔ และ ๕ จัดเป็นความเห็นใจในระดับสูงโดยที่ระดับที่ ๓ เป็นระดับแรกสุดที่จะเอื้ออำนวยต่อความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

ความเห็นใจในระดับต่ำนั้นผู้ปรึกษาจะไม่ไหวหันหรือไม่สนใจการแสดงออกของผู้มาขอปรึกษา และจะตอบสนองต่อหรือ/กับความรู้สึกและการรับรู้ของตนเอง ผู้ปรึกษาไม่ได้มองเรื่องราวของปัญหาแบบที่ผู้มาขอปรึกษามอง แต่อาจจะประเมินและตัดสินผู้มาขอปรึกษาและพฤติกรรมของเขา ได้ตอบด้วยการเสนอแนะการให้คำแนะนำ และอื่น ๆ การสนองตอบของผู้ปรึกษาไม่มีความเกี่ยวข้องกับความรู้สึกและการรับรู้ของผู้มาขอปรึกษา

Allen E. Ivey and Jerry Authier, Microcounseling, Innovation in Interview, Counseling, Psychotherapy, and Psychoeducation, p. 229.

ตัวอย่างของความเห็นใจในระดับต่ำ

- ผู้มาขอปรึกษา : บางครั้ง หนูรู้สึกอึดอัดใจ หนูไม่รู้ว่าหนูจะไปไหน จะทำอะไร
- ผู้ปรึกษา : คุณก็รู้ดีครับว่า ระยะนี้ใกล้สอบ เด็กเกือบทุกคนจะวิตกกังวล อารมณ์เครียดทุกครั้งทีใกล้สอบ
- ผู้มาขอปรึกษา : แต่หนูไม่ได้สอบนี่คะ เรื่องสอบก็ไม่ได้มารบกวนจิตใจหนูเลย
- ผู้ปรึกษา : คุณหมายความว่าไม่ใช่ เรื่องสอบที่กวนใจคุณ งั้นก็ต้องมีใครสักคนที่กวนใจคุณแน่ ๆ

สำหรับความเห็นใจในระดับที่เอื้ออำนวย (facilitative level) นั้น ผู้ปรึกษาจะรับฟังและ เข้าใจสิ่งที่ผู้มาขอปรึกษาพูดออกมาและมองปัญหาแบบที่ผู้มาขอปรึกษามอง

ตัวอย่าง เช่น

- ผู้มาขอปรึกษา : บางครั้งหนูรู้สึกอึดอัด ไม่รู้จะทำอะไร
- ผู้ปรึกษา : บางครั้งคุณรู้สึกเหมือนกับว่าคุณไม่รู้จะทำอะไรต่อไป
- ผู้มาขอปรึกษา : ใช่ค่ะ หนูไม่รู้จะจัดการกับตัวเองยังไง หนูจะทำอะไรต่อไปดี

ส่วนความเห็นใจในระดับสูง ผู้ปรึกษาจะติดตามคำพูดหรือสะท้อนความรู้สึกของผู้มาขอปรึกษาให้ตัวเขาได้ทราบโดยใช้คำพูดของผู้ปรึกษาเอง เขาจะยังคงสนองตอบต่อผู้มาขอปรึกษา และไม่ยึดเยียดความรู้สึกและการรับรู้ของตนเอง ความรู้สึกของผู้มาขอปรึกษาอาจจะคลุมเครือหรือสับสน ดังนั้นผู้มาขอปรึกษาจึงไม่ได้ตระหนักถึงความหมายของความรู้สึกเหล่านั้น ซึ่งผู้ปรึกษาจะช่วยทำให้ผู้มาขอปรึกษาได้เข้าใจความรู้สึกเหล่านั้นได้กระจ่างชัดขึ้น

ตัวอย่าง เช่น

- ผู้มาขอปรึกษา : คนพวกนั้นเขาคิดว่าเป็นใคร ผมจะไม่ยุ่งกับเขไปอีก เขาทำให้ผมอึดอัด กังวล แล้วผมก็มาโกรธตัวเอง ผมไม่อยากเห็นหน้าเขาเลย คุณรู้ไหม คุณรู้ไหม ผมอยากทำอะไร ผมอยากทำเป็นดีกับเขาแล้วบอกเขาว่าไปตายซะ แต่ผมก็ทำไม่ได้

ผู้ปรึกษา : แ่จจริง เขาทำให้คุณโกรธ ไม่ใช่แต่โกรธเขาเท่านั้น คุณยังโกรธตัวเองด้วยเพราะคุณไม่ได้ทำในสิ่งที่คุณอยากจะทำ

อย่างไรก็ตาม การที่ผู้ปรึกษาจะแสดงถึงความเห็นใจในระดับสูงสุด (ระดับ ๔ - ๕) ตลอดการปรึกษานั้น เป็นสิ่งที่ เป็นไปไม่ได้และไม่จำเป็น หรืออาจพูดได้ว่าบางครั้งแสดงความเห็นใจในระดับสูงสุด เป็นสิ่งที่เกินความจำเป็น ระยะเริ่มแรกของการปรึกษา หากผู้ปรึกษาแสดงความเห็นใจในระดับสูงสุด (ระดับ ๔ - ๕) อาจจะกลายเป็นการคุกคาม และยับยั้งการสื่อสารของผู้มาขอปรึกษา เขาอาจจะรู้สึกสบายใจว่าผู้ปรึกษาเข้าใจเขามากกว่าที่เขาเข้าใจตนเอง เพราะฉะนั้น เขาจึงไม่จำเป็นต้องพูดหรือเปิดเผยตนเองอีกต่อไป คาร์คัพฟ์ (Carkhuff) ได้เสนอแนะว่าระยะเริ่มแรกนั้นผู้ปรึกษาควรรักษาใช้ความเห็นใจระดับ ๓ ซึ่งเป็นระดับแรกสุดที่เอื้ออำนวยต่อการปรึกษา จะทำให้การปรึกษามีประสิทธิภาพที่สุด^๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

---

^๑Carkhuff cited in Patterson, Relationship Counseling and Psychotherapy. (New York ; Harper & Row Publishers, 1974) , p. 57

มาตรฐานประเมินความเห็นใจ

ระดับที่ ๑ การแสดงออกทั้งทางคำพูดและพฤติกรรมของบุคคลที่หนึ่ง (ผู้ปรึกษา) ไม่ได้เอาใจใส่เพียงพอหรือไขว้เขวไปจากคำพูดและพฤติกรรมที่บุคคลที่สองแสดงออกในลักษณะที่สื่อความรู้สึกน้อยกว่าที่บุคคลที่สองสื่อออกมาอย่างเด่นชัด

ตัวอย่าง บุคคลที่หนึ่งสื่อความโดยไม่รู้เท่าทันความรู้สึกในระดับต้นที่บุคคลที่สองแสดงออกให้เห็นชัดเจนที่สุด บุคคลที่หนึ่งอาจจะเบื่อหรือไม่สนใจหรือสื่อความง่าย ๆ จากสิ่งที่ตนเองคิดไว้ล่วงหน้า ซึ่งทั้งหมดนี้จะกันให้อีกคนหนึ่งออกห่าง

กล่าวโดยสรุป บุคคลที่หนึ่งทำทุกอย่างยกเว้นการแสดงว่าเขากำลังฟัง เข้าใจ หรือไวต่อความรู้สึกของบุคคลที่สองในลักษณะที่เป็นการนำไปให้ไขว้เขวไปจากการสื่อสารของบุคคลที่สอง

ระดับที่ ๒ ในขณะที่บุคคลที่หนึ่งตอบสนองต่อความรู้สึกที่บุคคลที่สองแสดงออกนั้น เขาตอบสนองในลักษณะที่ละเอียดความรู้สึกสำคัญจากการสื่อสารของบุคคลที่สอง

ตัวอย่าง บุคคลที่หนึ่งอาจแสดงความรับรู้ถึงความรู้สึกในระดับต้นที่บุคคลที่สองแสดงออกให้เห็นชัดเจน แต่การสื่อความของเขาได้ตัดทอนระดับหนึ่งของความรู้สึกออกและบิดเบือนระดับของความหมาย บุคคลที่หนึ่งอาจจะสื่อความคิดของตนเองว่าอาจจะเกิดอะไรขึ้น แต่สิ่งเหล่านี้ไม่ได้สอดคล้องกับการแสดงออกของบุคคลที่สอง

กล่าวโดยสรุป บุคคลที่หนึ่งมีแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งอื่นมากกว่าที่จะตอบสนองต่อสิ่งที่บุคคลที่สองแสดงออกหรือชี้แจง

ระดับ ๓ การแสดงออกของบุคคลที่หนึ่งที่ตอบสนองต่อความรู้สึกที่บุคคลที่สองแสดงออกมานั้น เป็นการแลกเปลี่ยนกันในลักษณะที่ทั้งสองฝ่ายต่างแสดงความรู้สึกและความหมายในระดับเดียวกันพอประมาณ

ตัวอย่าง บุคคลที่หนึ่งตอบสนองต่อความรู้สึกในระดับต้นที่บุคคลที่สองแสดงออกด้วยความเข้าใจที่ถูกต้อง แต่อาจจะไม่ตอบสนองหรือตีความหมายของความรู้สึกในระดับลึกผิดไป

กล่าวโดยสรุป การตอบสนองของบุคคลที่หนึ่งไม่ได้ลดหรือเพิ่มสิ่งที่บุคคลที่สองแสดงออก แต่เขาไม่ได้ตอบสนองต่อความรู้สึกแท้จริงที่ซ่อนเร้นอยู่ได้อย่างถูกต้อง ระดับที่ ๓ เป็นระดับต่ำสุดที่เชื่อมอำนาจต่อความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

ระดับที่ ๔ การตอบสนองของบุคคลที่หนึ่งได้เพิ่มเติมสิ่งที่บุคคลที่สองแสดงออกมาอย่างเด่นชัด ในลักษณะที่เป็นการแสดงความรู้สึกในระดับลึกกว่าที่บุคคลที่สองจะแสดงออกมาได้เอง

ตัวอย่าง ผู้ปรึกษาสื่อความเข้าใจของเขาในระดับลึกกว่าที่บุคคลที่สองได้แสดงออก ด้วยเหตุนี้จึงช่วยให้บุคคลที่สองได้มีประสบการณ์และ/หรือแสดงความรู้สึกที่ก่อนหน้านี้เขาไม่สามารถแสดงออกได้

กล่าวโดยสรุป การตอบสนองของผู้ปรึกษาได้เพิ่มเติมความรู้สึกและความหมายในระดับที่ลึกกว่าที่บุคคลที่สองแสดงออก

ระดับที่ ๕ การตอบสนองของบุคคลที่หนึ่งได้เพิ่มเติมความรู้สึกและความหมายที่บุคคลที่สองแสดงออกอย่างเด่นชัดในลักษณะที่ ๑) แสดงความรู้สึกแท้จริงที่ซ่อนเร้นอยู่ของบุคคลผู้นั้นอย่างถูกต้อง ๒) ในกรณีที่บุคคลที่สองกำลังสำรวจตัวเองอย่างลึกซึ้งนั้น เขาจะรู้สึกว่าในขณะที่ผู้ปรึกษาได้อยู่เคียงข้างเขาเต็มที่

ตัวอย่าง ผู้ปรึกษาตอบสนองต่อบุคคลอย่างถูกต้องต่อความรู้สึกทั้งในระดับลึกและระดับต้นของบุคคลที่สอง เขาจะอยู่เคียงข้างบุคคลที่สองหรือปรับความรู้สึกนึกคิดให้เข้ากับบุคคลที่สอง ผู้ปรึกษาและบุคคลที่สองอาจจะช่วยกันสำรวจถึงระดับบางอย่างของชีวิตมนุษย์ซึ่งไม่ได้สำรวจมาก่อน

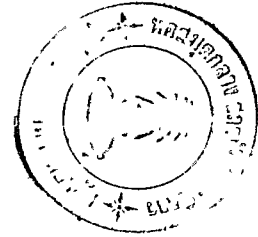
กล่าวโดยสรุป ผู้ปรึกษาตอบสนองด้วยความรู้เท่าทันว่า บุคคลที่สองเป็นใคร และเข้าใจความรู้สึกที่ลึกที่สุดของบุคคลนั้นด้วยความเห็นใจที่ถูกต้องและรอบคอบ

แปลจาก Empathic Understanding in Interpersonal Processes : A Scale for Measurement

Robert R. Carkhuff, *Helping and Human Relation : A Primer for Lay and Professional Helpers*. (Vol. 2) (New York : Holt, Rinehart & Winston, 1969), pp. 315 - 317.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่างระดับต่าง ๆ ของความเห็นใจ

ตัวอย่างที่ ๑

ผู้มาขอปรึกษา : หมุกลุ่มใจจังเลยคะ ทำไมหนูถึงไม่มีอะไรดีเลยในสายตาของคุณแม่
เรียนก็ไม่เก่ง งานบ้านก็ไม่เอาไหน อะไร ๆ มัน ... ไม่ดีไปหมด
ไม่มีอะไรถูกใจคุณแม่สักอย่าง

ผู้ปรึกษา :

ระดับที่ ๑ คุณแม่หนูคงจะดีมากนะ

ระดับที่ ๒ หนูอาจจะไม่มีอะไรดีในสายตาของคุณแม่ แต่คนอื่นที่เห็นสิ่งที่ดีในตัวหนู
ก็คงมี

ระดับที่ ๓ หมุกลุ่มใจที่ไม่มีอะไรดีในสายตาของคุณแม่ ไม่มีอะไรที่จะทำให้คุณแม่
ถูกใจได้

ระดับที่ ๔ หนูเสียใจ น้อยใจที่คุณแม่เห็นว่าหนูไม่มีอะไรดีที่ทำให้ท่านพอใจ

ระดับที่ ๕ หนูเสียใจที่ดูเหมือนตัวเองไร้ความสามารถในสายตาของคุณแม่ ทั้ง ๆ
ที่หนูก็พยายามทำดีที่สุดแล้ว เรื่องนี้ทำให้หนูคิดมาก

ตัวอย่างที่ ๒

ผู้มาขอปรึกษา : แหม! หนูนี่หนูเบื่อ เพื่อนจังเลย ไม่อยากไปคณะเลย, .. ทำไมทุกคนถึง
ไม่มีใครยอมใครเลย ต่างคนต่างเอาแต่เรื่องของตัว

ผู้ปรึกษา :

ระดับที่ ๑ หนูคงจะมีเพื่อ เยอะอะซินะ

ระดับที่ ๒ ถ้าหนูเบื่อ .. หนูก็อย่าไปสนใจเขาซิคะ เขาจะเป็นยังไงก็ช่างเขา
เราจะได้สบายใจ

ระดับที่ ๓ เพื่อนเขาเอาแต่ใจตัว .. ไม่มีใครยอมใคร เรื่องนี้ทำให้หนูรู้สึกเบื่อ
เพื่อนมาก

ระดับที่ ๔

หนูไม่พอใจที่เพื่อน ๆ เอาแต่ใจตัวเอง มันทำให้หนูไม่ยอมไปคณะ ไม่
อยากเจอเพื่อน

ระดับที่ ๕

เพื่อน ๆ เขาแสดงความเห็นแก่ตัวออกมาให้หนูเห็น มันทำให้หนูไม่พอใจ
แล้วก็เบื่อจนไม่ยอมไปคณะเพราะไม่อยากจะเจอพวกเขา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบฝึกหัด

ผู้มาขอปรึกษา : หนูไม่ยอมปิดเทอมเลย พอปิดเทอมก็ต้องอยู่กับแม่ที่บ้าน น่าเบื่อจะตายไป
 ความคิดเห็นของเราไม่เคยตรงกันเลย เรามีเรื่องทะเลาะกันเป็นประจำ
 อย่างเช่น หนูอยากจะทำผมแบบที่เพื่อนเขาทำกัน หนูอยากทำมั้ง แต่แม่เขา
 ไม่เห็นด้วย เขาว่าทำแล้วเปลืองเงินแถมยังดูไม่สวย เขาเห็นว่าหนูเป็น
 เด็ก .. ไม่โตสักที หั๋ง ๆ ที่ใคร ๆ เขาก็เห็นว่าหนูโตแล้ว

ผู้ปรึกษา :

- _____ ๑) หนูคิดว่าหนูโตแล้วก็จริง แต่ในสายตาของพ่อแม่ลูก ๆ จะเป็นเด็กอยู่เสมอ
- _____ ๒) เออ .. จริง นะระยะปิดเทอมนะ จะเปิดเทอมเมื่อไหร่คะ
- _____ ๓) หนูกับคุณแม่มีเรื่องทะเลาะกันเป็นประจำ เพราะว่าความคิดเห็นไม่สอดคล้อง
 กัน มันทำให้หนูเบื่อกว่าที่ต้องอยู่บ้านกับคุณแม่ในช่วงปิดเทอม
- _____ ๔) คุณแม่หนูคงจะเป็นคนหัวโบราณนะคะ
- _____ ๕) หนูอยากเป็นตัวของตัวเองอยากจะทำอะไรแบบที่ตัวเองต้องการ แต่คุณแม่ก็
 ไม่ให้อิสระแก่หนูเลย ท่านไม่ยอมรับว่าหนูโตแล้ว ทำให้หนูไม่ค่อยพอใจ
- _____ ๖) หนูอยากให้คุณแม่เข้าใจหนู ยอมรับว่าหนูเป็นผู้ใหญ่พอที่จะทำอะไรได้ตามใจ
 ชอบ แต่คุณแม่ก็ไม่ให้อิสระแก่หนู ทำให้หนูไม่ค่อยพอใจคุณแม่สัก แล้วเป็น
 สาเหตุให้หนูกับคุณแม่มีเรื่องขัดแย้งกันเป็นประจำ
- _____ ๗) ถ้าหนูอยากให้คุณแม่เห็นว่าหนูโตแล้ว หนูก็ควรจะทำอะไรที่จะทำให้ท่าน เชื่อ
 ถือว่าหนูเป็นผู้ใหญ่แล้วจริง ๆ
- _____ ๘) หนูรู้สึกว่าตัวเองไม่มีอิสระแบบที่ต้องการ
- _____ ๙) หนูไม่พอใจที่ไม่ได้เป็นตัวของตัวเอง และคิดว่าคุณแม่ไม่เข้าใจหนู
- _____ ๑๐) หนูคิดว่าคุณแม่ไม่เข้าใจหนู หนูคิดว่าคุณแม่จะคิดอีกอย่าง ทำให้มีเรื่อง
 ขัดแย้งกันอยู่เสมอ จนหนูไม่ยอมกลับบ้านกับคุณแม่

ชุดกระดาษคำตอบสำหรับผู้เข้ารับการฝึกกลุ่มที่ ๑ และ ๔

คำแนะนำ

เรื่องที่ท่านจะได้ฟังต่อไปนี้ เป็นการปรึกษาเชิงจิตวิทยาซึ่งเป็นการพบกันระหว่างบุคคล ๒ คน ระหว่างบุคคลที่มีอาชีพทางการให้คำปรึกษาหรือที่เรียกว่า "ผู้ปรึกษา" กับ "ผู้มาขอปรึกษา" หรือผู้ต้องการความช่วยเหลือ ซึ่งกำลังอยู่ในภาวะที่มีความยุ่งยาก ไม่มีความสุขหรือมีความขัดแย้งทางจิตใจ ผู้ปรึกษาเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ทางด้านการศึกษาเชิงจิตวิทยามาเป็นเวลานาน และมีความสามารถเป็นที่ยอมรับจากผู้ร่วมงานและผู้มารับบริการทั่วไป

กระบวนการที่ท่านจะได้ฟังนี้แบ่งเป็น ๓ ตอน แต่ละตอนประกอบด้วยการศึกษา ๔ สถานการณ์สั้น ๆ ซึ่งผู้วิจัยได้ตัดตอนมาจากการปรึกษาในสภาพการณ์จริง

ตอนที่ ๑ ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับผู้มาขอปรึกษา และคำพูดของผู้มาขอปรึกษาสำหรับ

ตอนที่ ๑ นี้จะไม่มีคำพูดโต้ตอบของผู้ให้คำปรึกษา เมื่อจบคำพูดของผู้มาขอปรึกษาจะปรากฏเสียงสัญญาณถาม (กริ่ง) ซึ่งหมายความว่า "ถ้าท่านเป็นผู้ปรึกษา ในกรณีที่ผู้มาขอปรึกษากล่าวมาเช่นนี้ ท่านจะพูดกับผู้มาขอปรึกษารายนี้ว่าอย่างไร" ขอให้ท่านเขียนคำตอบของท่านลงในกระดาษคำตอบ ท่านจะมีเวลาในการตอบ ๒ นาที

ตอนที่ ๒ และตอนที่ ๓ ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับผู้มาขอปรึกษา จากนั้นเป็นการพูดโต้ตอบระหว่างผู้ให้คำปรึกษาและผู้มาขอปรึกษา จบลงด้วยคำพูดของผู้มาขอปรึกษา จากนั้นจะปรากฏสัญญาณถาม (กริ่ง) ซึ่งหมายความว่า "ถ้าท่านเป็นผู้ปรึกษา ในกรณีที่ผู้มาขอปรึกษากล่าวมาเช่นนี้ ท่านจะพูดกับผู้มาขอปรึกษารายนี้ว่าอย่างไร" ขอให้ท่านเขียนคำตอบของท่านลงในกระดาษคำตอบ ท่านจะมีเวลาในการตอบ ๒ นาที เช่นเดียวกับตอนที่ ๑

การเขียนคำตอบลงในกระดาษคำตอบนั้น ขอให้ท่านเขียนในลักษณะที่เป็นภาษาพูดของท่าน (ไม่ใช่ภาษาเขียน)

ตัวอย่างของตอนที่ ๑

กล่าวนำ.....ผู้มาขอปรึกษาเป็นนิสิตหญิงปริญญาโท มีข้อขัดแย้งกับสามีดังคำพูดต่อไปนี้

ผู้มาขอปรึกษา เวลาเขาทำอะไรเขาไม่เคยนึกถึงฉันเลย...คิดแต่เรื่องของตัวเอง เขาไม่เคยห่วงเลยว่าคุณจะต้องทำอะไร...จะรู้สึกยังไง

สัมภาษณ์ (หญิง)

เมื่อท่านได้อ่านสัมภาษณ์เช่นนี้ ขอให้ท่านคิดว่า ถ้าท่านเป็นผู้ปรึกษาท่านจะพูดกับผู้มาขอปรึกษารายนี้ว่าอย่างไร

สมมติท่านคิดจะพูดว่า "คุณกำลังน้อยใจที่สามีไม่ค่อยเอาใจใส่คุณ"

ให้ท่านเขียนประโยคนีกลงในกระดาษคำตอบว่า

"คุณกำลังน้อยใจที่สามีไม่ค่อยเอาใจใส่คุณ"

ตัวอย่างของตอนที่ ๒ และตอนที่ ๓

กล่าวนำ.....ผู้มาขอปรึกษาเป็นนักศึกษาปริญญาตรีปีที่ ๒ กำลังพูดกับผู้ปรึกษาดังต่อไปนี้

ผู้มาขอปรึกษา แม่หนูนะ เคยชินที่ไม่ต้องให้อะไรหนู ความที่ว่าเราหาเงินใช้เอง ช่วยตัวเองมาตลอด หนูไม่เคยรบกวนเขามาแต่ไหนแต่ไรแล้ว เขาก็เลยลืมไปว่าเราก็เป็นลูกคนหนึ่ง เขามัวแต่ไปสนใจลูกชาย เราเป็นลูกสาวแท้ ๆ แต่เขากลับไปประเคนให้แต่ลูกชาย

ผู้ปรึกษา หนูน้อยใจ...เสียใจที่แม่ไม่ได้เอาใจใส่เหมือนกับที่ทำกับลูกชาย หนูคิดว่าเป็นเพราะหนูไม่เคยรบกวนแม่เลยทำให้ห่างเหินกันไป

ผู้มาขอปรึกษา แหม! มันไม่ยุติธรรมเลย เราก็ลูกคนหนึ่งเหมือนกัน เราก็มีสิทธิ์ที่จะได้อะไร ๆ เท่ากับลูกคนอื่น ๆ แต่เราไม่เคยได้

ผู้ปรึกษา หนูคิดว่าพ่อแม่ควรจะรู้จักรักลูกเท่า ๆ กัน แต่พ่อแม่ก็รักหนูน้อยกว่าคนอื่น ๆ ทำให้หนูรู้สึกน้อยใจมาก

ผู้มาขอปรึกษา แม่ลำเอียงเห็นได้ชัด ส่วนพ่อเขาไม่เคยสนใจใครเลย พวกหนูจะอยู่กันยังไง ใครจะทำอะไรก็ทำไป พ่อเขาก็หาความสุขส่วนตัวของเขา...(ถอนใจ) ทำไมพ่อแม่หนูถึงเป็นแบบนี้ละ หนูไม่เข้าใจจริง ๆ

สัญญาณถาม (กริ่ง)

เมื่อท่านได้อ่านสัญญาณนี้ ขอให้ท่านคิดว่าถ้าท่านเป็นผู้รักษาท่านจะพูดกับผู้มาขอคำปรึกษาอย่างไร

สมมติท่านคิดจะพูดว่า

"หนูกำลังสงสัย... เสียใจ... ที่ทั้งพ่อแม่ห่างเหิน ไม่ได้แสดงความรักความเอาใจใส่
อย่างที่หนูต้องการ"

ให้ท่านเขียนคำพูดของท่านลงในกระดาษคำตอบดังที่ท่านคิดจะพูด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชุดกระดาษคำตอบสำหรับผู้เข้ารับการฝึกกลุ่มที่ ๒ และ ๕

คำแนะนำ

เรื่องที่ท่านจะได้ฟังต่อไปนี้ เป็นการปรึกษาเชิงจิตวิทยาซึ่งเป็นการพบกันระหว่างบุคคล ๒ คน ระหว่างบุคคลที่มีอาชีพทางการให้คำปรึกษาหรือที่เรียกว่า "ผู้ปรึกษา" กับ "ผู้มาขอปรึกษา" หรือผู้ต้องการความช่วยเหลือ ซึ่งกำลังอยู่ในภาวะที่มีความยุ่งยาก ไม่มีความสุขหรือมีความขัดแย้งทางจิตใจ ผู้ปรึกษาเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ทางด้านการศึกษาเชิงจิตวิทยามาเป็นเวลานาน และมีความสามารถเป็นที่ยอมรับจากผู้ร่วมงานและผู้มารับบริการทั่วไป

กระบวนการที่ท่านจะได้ฟังนี้แบ่งเป็น ๓ ตอน แต่ละตอนประกอบด้วยการศึกษา ๔ สถานการณ์สั้น ๆ ซึ่งผู้วิจัยได้ตัดตอนมาจากการปรึกษาในสภาพการณ์จริง

ตอนที่ ๑ ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับผู้มาขอปรึกษา และคำพูดของผู้มาขอปรึกษา สำหรับตอนที่ ๑ นี้จะไม่มีคำพูดโต้ตอบของผู้ปรึกษา เมื่อจบคำพูดของผู้มาขอปรึกษาจะปรากฏเสียงสัญญาณถาม (กริ่ง) ซึ่งหมายความว่า "ถ้าท่านเป็นผู้ปรึกษา ในกรณีที่ผู้มาขอปรึกษากล่าวมาเช่นนี้ ท่านจะพูดกับผู้มาขอปรึกษารายนี้ว่าอย่างไร" ขอให้ท่านเขียนคำตอบของท่านลงในกระดาษคำตอบ ท่านจะมีเวลาในการตอบ ๒ นาที

ตอนที่ ๒ และตอนที่ ๓ ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับผู้มาขอปรึกษา จากนั้นเป็นการพูดโต้ตอบระหว่างผู้ปรึกษาและผู้มาขอปรึกษา จบลงด้วยคำพูดของผู้มาขอปรึกษา จากนั้นจะปรากฏสัญญาณถาม (กริ่ง) ซึ่งหมายความว่า "ถ้าท่านเป็นผู้ปรึกษา ในกรณีที่ผู้มาขอปรึกษากล่าวมาเช่นนี้ ท่านจะพูดกับผู้มาขอปรึกษารายนี้ว่าอย่างไร" ขอให้ท่านเขียนคำตอบของท่านลงในกระดาษคำตอบ ท่านจะมีเวลาในการตอบ ๒ นาที เช่นเดียวกับตอนที่ ๑

การเขียนคำตอบลงในกระดาษคำตอบนั้น ขอให้ท่านเขียนในลักษณะที่เป็นภาษาพูดของท่าน (ไม่ใช่ภาษาเขียน)

ตัวอย่างของตอนที่ ๑

กล่าวนำ.....ผู้มาขอปรึกษาเป็นนิสิตหญิงปริญญาโท มีข้อขัดแย้งกับสามีตั้งคำถามต่อไปนี้
 ผู้มาขอปรึกษา   เวลาเขาทำอะไร เขาไม่เคยนึกถึงฉันเลย...คิดแต่เรื่องของตัวเอง เขาไม่เคยห่วงเลยว่าคุณจะต้องทำอะไร...จะรู้สึกยังไง

สัญญาณถาม (กริ่ง)

เมื่อท่านได้ยินสัญญาณเช่นนี้ ขอให้ท่านคิดว่า ถ้าท่านเป็นผู้ให้คำปรึกษาท่านจะพูดกับผู้มาขอปรึกษารายนี้ว่าอย่างไร

สมมุติท่านคิดจะพูดว่า "เอ...คุณแต่งงานกันนานหรือยังคะ"

ให้ท่าน เขียนคำพูดประโยคนีกลงในกระดาษคำตอบว่า

"เอ...คุณแต่งงานกันนานหรือยังคะ"

ตัวอย่างของตอนที่ ๒ และตอนที่ ๓

กล่าวนำ.....ผู้มาขอปรึกษาเป็นนักศึกษาปริญญาตรีปีที่ ๒ กำลังพูดกับผู้ปรึกษาดังต่อไปนี้
 ผู้มาขอปรึกษา   แม่หนูนะเคยชินที่ไม่ต้องให้อะไรหนู ความที่ว่าเราหาเงินใช้เอง ช่วยตัวเองมาตลอด หนูไม่เคยรบกวนเขามาแต่ไหนแต่ไรแล้ว เขาก็เลยลืมไปว่าเราก็เป็นลูกคนหนึ่ง เขามัวแต่ไปสนใจลูกชาย เราเป็นลูกสาวแท้ ๆ แต่เขาก็สับไปประเคนให้แต่ลูกชาย

ผู้ปรึกษา   ที่ว่าลูกชายนี้พี่ชายหรือน้องชายครับ คุณเป็นลูกสาวคนเดียวหรือเปล่า
 ฮึ่ม...แปลกนะฮะ เห็นมานักต่อนักแล้ว แต่มักจะรักลูกชายมากกว่า

ผู้มาขอปรึกษา   แหม! มันไม่ยุติธรรมเลย เราก็ลูกคนหนึ่งเหมือนกัน เราก็มีสติที่จะทำอะไร ๆ เท่ากับลูกคนอื่น ๆ แต่เราไม่เคยได้

ผู้ปรึกษา   แล้วพ่อหนูละ เป็นแบบแม่หรือเปล่า

ผู้มาขอปรึกษา   แม่เล่าเอียงเห็นได้ชัด ๆ ส่วนพ่อเขาไม่เคยสนใจใครเลย พวกหนูจะอยู่กันยังไง ใครจะทำอะไรก็ทำไป พ่อเขาก็หาความสุขส่วนตัวของเขา.....
 (ถอนใจ) ทำไมพ่อแม่หนูถึงเป็นแบบนี้ละ หนูไม่เข้าใจจริง ๆ

สัญญาณถาม (กริ่ง)

เมื่อท่านได้ยืมสัญญาฉบับนี้ ขอให้ท่านคิดว่า ถ้าท่านเป็นผู้ปรึกษา ท่านจะพูดกับผู้
มาขอปรึกษารายนี้ว่าอย่างไร

สมมติท่านคิดจะพูดว่า

"พ่อแม่แบบนี้มีเยอะ คุณยังโชคดีกว่าคนอื่นอีกหลายคนที่คุณช่วยตัวเองได้ ก็นับว่าคุณไม่
เคราะห์ร้ายจนเกินไปนะ"

ให้ท่านเขียนคำพูดนี้ลงไปในกระดาษคำตอบ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชุดกระดาษคำตอบสำหรับผู้เข้ารับการฝึกกลุ่มที่ ๓ และ ๖

คำแนะนำ

เรื่องที่ท่านจะได้ฟังต่อไปนี้ เป็นการปรึกษาเชิงจิตวิทยาซึ่งเป็นการพบกันระหว่างบุคคล ๒ คน ระหว่างบุคคลที่มีอาชีพทางการให้คำปรึกษาหรือที่เรียกว่า "ผู้ปรึกษา" กับ "ผู้มาขอปรึกษา" หรือผู้ต้องการความช่วยเหลือ ซึ่งกำลังอยู่ในภาวะที่มีความยุ่งยาก ไม่มีความสุขหรือมีความขัดแย้งทางจิตใจ ผู้ปรึกษาเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ทางด้านการศึกษาเชิงจิตวิทยามาเป็น เวลานาน และมีความสามารถเป็นที่ยอมรับจากผู้ร่วมงานและผู้มารับบริการทั่วไป

กระบวนการที่ท่านจะได้ฟังนี้แบ่งเป็น ๓ ตอน แต่ละตอนประกอบด้วยการศึกษา ๔ สถานการณ์สั้น ๆ ซึ่งผู้วิจัยได้ตัดตอนมาจากการปรึกษาในสภาพการณ์จริง

ตอนที่ ๑ ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับผู้มาขอปรึกษา และคำพูดของผู้มาขอปรึกษา สำหรับตอนที่ ๑ นี้จะไม่มีคำพูดโต้ตอบของผู้ปรึกษา เมื่อจบคำพูดของผู้มาขอปรึกษาจะปรากฏเสียงสัญญาณถาม (กริ่ง) ซึ่งหมายความว่า "ถ้าท่านเป็นผู้ปรึกษา ในกรณีที่ผู้มาขอปรึกษากล่าวมา เช่นนี้ท่านจะพูดกับผู้มาขอปรึกษารายนี้ว่าอย่างไร" ขอให้ท่านเขียนคำตอบของท่านลงในกระดาษคำตอบ ท่านจะมีเวลาในการตอบ ๒ นาที

ตอนที่ ๒ และตอนที่ ๓ ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับผู้มาขอปรึกษา จากนั้นเป็นการพูดโต้ตอบระหว่างผู้ปรึกษาและผู้มาขอปรึกษา จบลงด้วยคำพูดของผู้มาขอปรึกษา แต่ท่านจะไม่ได้ยินคำพูดของผู้ปรึกษา เนื่องจากข้อความที่เป็นคำพูดของผู้ปรึกษาถูกลบทิ้งด้วยเหตุผลบางประการ จากนั้นจะปรากฏสัญญาณถาม (กริ่ง) ซึ่งหมายความว่า "ถ้าท่านเป็นผู้ปรึกษาในกรณีที่ผู้มาขอปรึกษากล่าวมา เช่นนี้ ท่านจะพูดกับผู้มาขอปรึกษารายนี้ว่าอย่างไร" ขอให้ท่านเขียนคำตอบของท่านลงในกระดาษคำตอบ ท่านจะมีเวลาในการตอบ ๒ นาทีเช่นเดียวกับตอนที่ ๑

ผู้มาขอปรึกษา   แม่ล่ำเอียงเห็นได้ชัด ๆ ส่วนพ่อเขาไม่เคยสนใจใครเลย พวกหนูจะอยู่กับอย่างไร ใครจะทำอะไรก็ทำไป พ่อเขาก็หาความสุขส่วนตัวของเขา.. (ถอนใจ)
ทำไมพ่อแม่หนูถึงเป็นแบบนี้ละ หนูไม่เข้าใจจริง ๆ

สัมภาษณ์ถาม (กริ่ง).....

เมื่อท่านได้ยื่นสัมภาษณ์นี้ ขอให้ท่านคิดว่า ถ้าท่านเป็นผู้ให้คำปรึกษา

ท่านจะพูดกับผู้มาขอคำปรึกษาว่าอย่างไร

สมมติว่าท่านคิดจะพูดว่า

"หนูกำสั้งสงสัย...เสียใจ...ที่ทั้งพ่อ แม่ห่างเหินไม่ได้แสดงความรัก ความเอาใจใส่
อย่างที่หนูต้องการ"

ให้ท่าน เขียนคำพูดของท่านลงในกระดาษคำตอบดังที่ท่านคิดจะพูด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กระดาษคำตอบ

ตอนที่ ๑

สถานการณ์ที่ ๑ .....

.....

.....

.....

สถานการณ์ที่ ๒ .....

.....

.....

.....

สถานการณ์ที่ ๓ .....

.....

.....

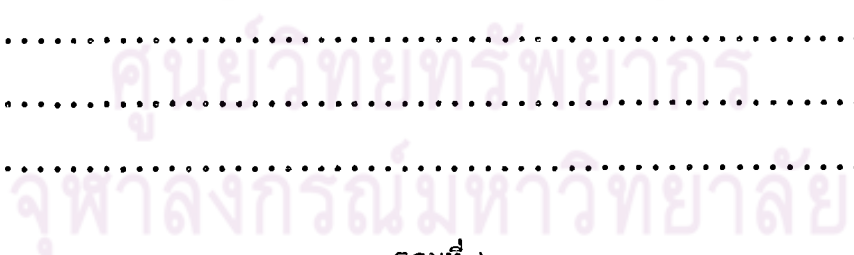
.....

สถานการณ์ที่ ๔ .....

.....

.....

.....

ตอนที่ ๒

สถานการณ์ที่ ๑ .....

.....

.....

.....

สถานการณ์ที่ ๒ .....
.....
.....

สถานการณ์ที่ ๓ .....
.....
.....

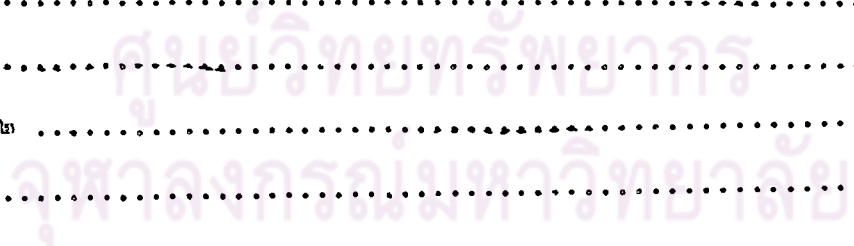
สถานการณ์ที่ ๔ .....
.....
.....

ตอนที่ ๓

สถานการณ์ที่ ๑ .....
.....
.....

สถานการณ์ที่ ๒ .....
.....
.....

สถานการณ์ที่ ๓ .....
.....
.....

สถานการณ์ที่ ๔ .....

.....

.....

.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

นางสาวศักคนางค์ มณีศรี เกิดเมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๐๐ ที่กรุงเทพมหานคร
สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา
๒๕๒๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย